

Campioni

Echipa de minifotbal a Facultății de Medicină Veterinară – Universitatea „Spiru Haret” a câștigat prima ediție a „Supercupei Medicului Veterinar”, după un meci strâns și plin de emoție, împotriva colegilor de la FMV Timișoara, în data de 10 octombrie,

După timpul regulamentar, scorul a rămas 0-0, iar trofeul a fost decis la loviturile de departajare, unde FMV „Spiru Haret” a demonstrat calm, precizie și spirit de echipă. Au înscris: Costa Vasile; Florin Tumurică; Ruben Dorobăț; Relu Ivănică. Scor final: 4-3 pentru FMV „Spiru Haret”!

„Felicitări campionilor noștri pentru victorie și pentru modul exemplar în care au reprezentat facultatea! Le dorim mult succes și în competițiile viitoare!”



Students Night Aut Halloween la Art Safari!

Universitatea „Spiru Haret”, partenerul „Art Safari” vă invită, studenți haretști, pe 31 octombrie la o seară în care arta se întâlnește cu distracția și misterul.

Studenții haretisti beneficiază de un preț special de acces: 70 de lei în loc de 100 de lei.

Programul serii:
19:30 – 20:00 – acces
20:00 – 21:30 – tururi ghidate
21:30 – 23:00 – spooky party, Prosecco & DJ set by Alexandru Marinov

Hai să petrecem o noapte de neuit în lumea artei!
Prețul special de 70 de lei se aplică direct la recepție.



Interesul. Avem vreun interes?!

Mioara VERGU-IORDACHE

Auzim foarte des despre „interes”. Cineva are interes, un grup are interes, o națiune are interes... În funcție de context, cuvântul are conotații pozitive sau negative; până la urmă, „interesul poartă fesul”! Ați remarcat? Printre sinonimele „interesului” nu există „scop”. El însă sugerează drumul, calea spre...

Evident, interesele noastre nu coincid, atâta timp cât ele reprezintă „preocuparea de a obține un succes, un avantaj, atâta timp cât este „răvna depusă într-o acțiune pentru satisfacerea anumitor nevoi”, avantaj, câștig, folos, profit. Spunem că cineva „își cunoaște interesul”, „are interes să”, „este interesat de”, „își face interesele”, „acționează în interesul său”, „poartă interesul cuiva” și alte multe expresii!

Este rău că „fiecare acționează în interesul său”? În niciun caz, atâta vreme cât interesul unuia nu provoacă pagube celorlalți.

Mă uit în jurul meu, până unde văd cu privirea, apoi cu inima, cu mintea. Peste tot sunt interese, benefice și malefice. Interese individuale, de grup, colective... Mereu mă întreb care este interesul umanității. Ce interes au pământeni? Să distrugă planeta? Ce interes au marile puteri? Să subjuge statele mici? Cine are interesul să fie boli, moarte, frică, frig, foame, teroare? Sunt mai mulți sau mai puțini cei care „au interesul” să răspândească răul, ura? Dintre cei care trăiesc astăzi, este cineva care „va împărăși lumea”? Retic, întreb ce interes malefic îi împinge pe cei vremelnici puternici să se creadă Dumnezeu, să folosească resursele materiale și forța de muncă pentru a produce arme și otrăvuri, în loc să investească pentru hrană, apă, educație pe toată suprafața pământului? Și noi, ceilalți, ce interes NU avem pentru a ne opune, pentru a-i da jos de la decizie pe cei pe care-i știm că sunt răi?

Înțelepciunea românească a sintetizat o aproape strategie geopolitică ce spune că „te faci frate cu dracu’ până treci puntea”. Adică îți urmărești interesul, până obții ce vrei și apoi revii la cele bune, îngerești. Numai că la trecerea punții se întâmplă, în cele mai multe cazuri, și convertirea omului care-și uită și interesul de a fi bun, de fapt, de a fi OM. Nu, nu bat câmpii! Cu multe cuvinte (puteți spune!), zic doar că interesul scăpat din atenție, control, a devenit extrem de periculos, indiferent ce haină ar îmbrăca, ce culori ar folosi, ce lozinci, ce explicații mai simple sau mai savante, ce argumente lăsate/uitate în arhive, ce motivații ar aduce în discuție.

...Aproape din toate zărilor se aude zgomot de arme, arme careucid, unele cu mare zarvă, altele în tăcere, unele care ne avertizează, multe care ne omoară lent, în tăcere. De fapt, doream să întreb ce interes avem noi, românii? Avem vreun interes?

Deocamdată, părem a fi în lichidare.



Zilele Erasmus+

În perioada 13-18 octombrie s-au sărbătorit Zilele Erasmus+, o inițiativă globală dedicată educației internaționale, cooperării academice și schimbului cultural între universități din întreaga lume.

Universitatea „Spiru Haret” este parte activă a programului Erasmus+, oferind studenților oportunitatea de a studia sau de a efectua stagii de practică în instituții

partenere din diverse țări. Prin cele 35 de programe de mobilitate internațională, studenții pot acumula experiențe academice valoroase și perspective noi asupra educației.

„Programele de mobilitate Erasmus+ deschid perspective internaționale pentru studenții, elevii și profesorii din România”

» **Paginile 4 și 5**

Congresul Profesiei Contabile din România „Smart Accounting powered by AI”



În cadrul Congresului Profesiei Contabile din România, desfășurat în zilele de 7 și 8 octombrie 2025 la Palatul Parlamentului, Facultatea de Științe Economice București din cadrul Universității „Spiru Haret” a fost reprezentată de conf.univ.dr. Lucian Dorel ILINCUȚĂ.

Organizat de Corpul Experților Contabili și Contabili Autorizați din

România (CECCAR) sub tema „Smart Accounting powered by AI”, evenimentul a reunit experți, lideri internaționali și reprezentanți ai mediului academic pentru a analiza modul în care inteligența artificială transformă profesia contabilă și redefinește rolul specialistului în economie.

Concluzia comună: tehnologia nu înlocuiește contabilii, ci le amplifică rolul, preluând sarcinile repetitive și lăsând loc pentru analiză și decizie strategică.

Universitatea „Spiru Haret” are un protocol de colaborare cu CECCAR pentru admiterea la stagiul a absolvenților programelor de Masterat din domeniul contabilitate, consolidând legătura dintre formarea universitară și mediul profesional.

În atenția cadrelor didactice de la Universitatea „Spiru Haret”

Până pe data de 5 noiembrie 2025, cercetătorii, profesorii și profesioniștii români care dețin un doctorat sau un titlu echivalent pot aplica pentru bursa Fulbright Visiting Scholar Award 2026–2027!

Programul oferă oportunități de cercetare și/sau predare în universități din Statele Unite ale Americii, fiind o șansă unică de dezvoltare academică și colaborare internațională.





Cofinanțat de
Uniunea Europeană



GUVERNUL
ROMÂNIEI

Proiectul Wallachia eHUB este finanțat prin Digital Europe Programme (EC/101083410) - WeH și prin Programul Creștere Inteligentă, Digitalizare și Instrumente Financiare (POCIDIF/1147/2/1/161799)

weh.spiruharet.ro

Digital SMART:
De la server la decizie,
soluții inteligente
pentru IMM-uri

22 octombrie 2025 | Sud-Muntenia
Facultatea de Științe Economice, Câmpulung
Str. Traian nr. 223, Câmpulung-Muscel

Tehnologii vizate:
Artificial Intelligence &
Decision support, Data mining

Evenimentul este organizat de către Universitatea Spiru Haret pentru IMM-urile din Regiunea Sud-Muntenia. Dacă doriți să venim în organizația dumneavoastră sau aveți nevoie de informații suplimentare legate de eveniment vă rugăm transmiteți e-mail la: weh@spiruharet.ro

Proiectul Walachia eHUB - Servicii de digitalizare și inovare pentru IMM-uri și APL-uri din Regiunile Sud-Muntenia (RSB) și București-Ilfov (RBI).
INTRĂ ÎN LUMEA DIGITALĂ PRIN PROIECTUL WALLACHIA eHUB!



Cofinanțat de
Uniunea Europeană



GUVERNUL
ROMÂNIEI

Proiectul Wallachia eHUB (WEH)
ID proiect: EC/101083410 - WeH; POCIDIF/1147/2/1/161799

Str. Italiană nr. 28, sect. 2; București - România
weh@spiruharet.ro weh.spiruharet.ro

Universitatea „Spiru Haret”
aduce viitorul digital mai aproape de IMM-uri:
„Digital SMART: De la Server la Decizie
– Soluții Inteligente pentru IMM-uri”

Miercuri, 22 octombrie 2025, începând cu ora 15.00, la sediul Facultății de Științe Economice din Câmpulung, Universitatea „Spiru Haret” organizează evenimentul „Digital SMART: De la Server la Decizie – Soluții Inteligente pentru IMM-uri”, dedicat organizațiilor și antreprenorilor din regiunea Sud-Muntenia. Inițiativa este organizată spre finalul proiectului „Wallachia eHUB”, care a avut ca scop sprijinirea mediului de afaceri în procesul de transformare digitală și conștientizarea importanței tehnologiei în activitatea economică de zi cu zi.

Într-o perioadă în care viteza cu care circulă informația este mai mare ca oricând, deciziile rapide și bine fundamentate devin esențiale pentru succesul oricărei companii. Prin intermediul tehnologiilor de tip Artificial Intelligence, Data Mining și Decision Support Systems, firmele pot transforma volumul uriaș de date pe care îl generează zilnic în informații utile pentru dezvoltarea afacerii. Aceste instrumente nu mai sunt rezervate doar marilor corporații – astăzi, și întreprinderile mici și mijlocii pot beneficia de soluții digitale inteligente care optimizează procesele, reduc costurile și sporesc competitivitatea.

„Digital SMART” este mai mult decât un hub de idei – este un spațiu de întâlnire între mediul academic, liderii din afaceri și specialiștii în inovație digitală. Participanții vor descoperi cum inteligența artificială poate anticipa nevoile clienților, cum analiza datelor oferă o imagine clară asupra tendințelor pieței și cum deciziile bazate pe informații concrete pot duce la creșterea profitabilității și la o mai bună adaptare la schimbările economice.

Totodată, evenimentul oferă un cadru ideal pentru dialog și colaborare. Antreprenorii, managerii și reprezentanții instituțiilor publice vor putea schimba idei, vor învăța din experiențele altora și vor descoperi resurse concrete pentru dezvoltare. Atmosfera se anunță una deschisă, în care inovația, creativitatea și curajul de a adopta noul vor fi cuvintele-cheie.

În spatele acestei inițiative se află Wallachia eHub, centru recunoscut la nivel european în cadrul Rețelei EDIH (European Digital Innovation Hubs), care a primit certificate de calitate pentru toate serviciile sale: formare profesională în competențe digitale, testarea soluțiilor înainte de implementare, sprijin în identificarea finanțărilor, acces la rețele de inovare și evaluarea nivelului de maturitate digitală al organizațiilor.

Prin acest eveniment, Universitatea Spiru Haret confirmă rolul său activ în construirea de punți între mediul academic, companii și administrație, promovând idei și proiecte care accelerează transformarea digitală în regiunile București-Ilfov și Sud-Muntenia.

Cei interesați să aducă digitalizarea mai aproape de propria organizație pot afla mai multe informații de la echipa „Wallachia eHub” la adresa weh@spiruharet.ro.



European
Digital Innovation
Hubs Network

Proiectul



for digital transformation



GUVERNUL
ROMÂNIEI

Vrei să implementezi
proiecte digitale de succes?

Intră pe weh.spiruharet.ro
sau caută-ne pe rețelele sociale.





European
Digital Innovation
Hubs Network

Proiectul

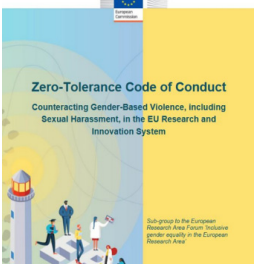


for digital transformation



GUVERNUL
ROMÂNIEI

Codul de conduită
Toleranță zero
Combaterea violenței
bazate pe gen, inclusiv
a hărțuirii sexuale,
în sistemul de cercetare
și inovare al UE



Documentul a fost elaborat de subgrupul Forumului ERA „Egalitatea de gen inclusivă în ERA”, în strânsă cooperare cu Comisia Europeană. Acesta își propune să abordeze incidentele de violență bazată pe gen în mediile de cercetare și învățământ superior prin stabilirea unei abordări comune, a unor definiții și a unei liste de principii care să ghideze statele membre și alte părți interesate și persoane, pentru a crea un mediu european de cercetare și inovare liber de toate formele de violență bazată pe gen, bazat pe valorile egalității de gen și incluziunii, respectului, demnității și siguranței.



ANOSR solicită Ministerului Educației și Cercetării organizarea unei dezbateri publice, având ca subiect extinderea prevederilor care fac obiectul hărțuirii și hărțuirii sexuale din Legea învățământului superior nr. 199/2023 și Codului-cadru de etică și deontologie universitară



an·sr
REPREZENTĂM VIITORUL!
Alianța Națională a Organizațiilor
Studentești din România

Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România (ANOSR) solicită Ministerului Educației și Cercetării organizarea unei dezbateri publice, având ca subiect extinderea prevederilor din Legea învățământului superior nr. 199/2023 și a Hotărârii de Guvern nr. 305/2024 pentru aprobarea Codului-cadru de etică și deontologie universitară

ANOSR a retrimis pe 15.10.2025, Comisiei de Dialog Social a Ministerului Educației și Cercetării, propunerile asupra proiectului de HOTĂRÂRE pentru completarea art. 10 din Codul-cadru de etică și deontologie universitară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 305/2024, acesta fiind pe ordinea de zi a ședinței de astăzi a comisiei spre avizare.

Alineatele adăugate în urma publicării în transparență decizională a proiectului de Hotărâre de Guvern au în vedere (1) **analizarea cererilor formulate fără date de identificare** care au ca obiect hărțuirea sexuală sau hărțuirea morală de către comisia de etică de la nivelul fiecărei universități și (2) **obligativitatea comisiei de etică de a înștiința conducerea universității, care mai apoi va sesiza organele de urmărire penală** pentru a demara o anchetă. Aceste aspecte survin în urma modificării art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, ce oferă posibilitatea petiționarilor să formuleze sesizări în mod anonim, dacă abaterile care fac obiectul petiției vizează cazuri de hărțuire pe criteriu de sex ori de hărțuire morală, demers susținut în permanență de ANOSR.

Pe lângă propunerile respective, am înaintat amendamente inclusiv pentru modificarea și completarea **Legii învățământului superior nr. 199/2023, H.G. nr. 305/2024 privind Codul-cadru de etică și deontologie universitară și Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară**, aprobat prin Ordinul nr. 6869/2024, acestea fiind transmise prima dată Ministerului Educației și Cercetării încă din **24.08.2024**, în urma lansării campaniei „Nu-i lăsa să-ți ia culoarea!”, și retransmise și în data de 30.01.2025 și în 17.09.2025, subliniind necesitatea de a completa și

îmbunătăți cadrul legal existent în privința hărțuirii și hărțuirii sexuale în instituțiile de învățământ superior.

ANOSR și-a reafirmat de nenumărate ori angajamentul de a promova și integra principiul toleranței zero față de orice formă de abuz sau hărțuire, inclusiv sexuală, în mediul universitar românesc și subliniază necesitatea de a completa setul de acte normative cu aspecte precum:

- Extinderea listei de sancțiuni ce pot fi aplicate pentru abateri de la normele de etică și deontologie universitară;
- Introducerea atribuției de autosesizare a comisiilor de etică;
- Includerea unor prevederi specifice care să definească acțiunile de hărțuire și abuzul de autoritate drept abateri de etică;
- Posibilitatea depunerii unei sesizări de către un reprezentant legal al victimei;
- Posibilitatea suspendării membrilor comunității universitare, pe durata cercetării faptei, de către comisia de etică;
- Sancționarea membrilor comunității universitare care ajută făptuitorul în scopul ascunderii actelor de hărțuire, inclusiv sexuală, și a persoanelor cu responsabilități în combaterea acestor acte care nu își respectă atribuțiile;
- Obligația universității de a asigura servicii de consiliere psihologică pentru victimele abuzului sau hărțuirii.

ANOSR susține vehement principiul toleranței zero față de fenomenele de hărțuire, inclusiv hărțuire sexuală, și de abuzul de autoritate, fapt pentru care solicităm introducerea propunerilor în Hotărârea de Guvern pentru completarea Codului-cadru de etică și deontologie universitară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 305/2024.

Pentru detalii și informații suplimentare, vă stăm la dispoziție:
Sergiu COVACI
Președinte ANOSR
0740 161 243 | sergiu.covaci@anosr.ro



Opinia
națională

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianationala.ro
www.facebook.com/opinianationala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interior 168
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației
Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,
informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile
viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

Programele de mobilitate Erasmus+ deschid perspective

• În anul școlar 2024 - 2025, au fost în Grecia, prin programe de mobilitate *Erasmus+*, peste 800 de elevi din România și din alte 10 țări din Europa.



Luiza Dimitriu este un antreprenor român cu peste 20 ani de experiență în domeniul turismului. Este absolventă a Facultății de Litere, secția Română – Franceză de la Universitatea București, dar și a Facultății de Litere, secția Engleză – Germană a Universității „Spiru Haret”. De-a lungul timpului, cu multă ambiție a crescut agenția de turism „Tramp Travel”. Fiind o afacere de familie, s-a implicat alături de soțul său, de naționalitate greacă, dezvoltând acest brand. Cu modelul mamei în familie ca parcurs didactic, s-a implicat într-o serie de proiecte educaționale, dar cel mai mult s-a apropiat de programele *Erasmus+*, identificând nevoia reală pentru instituțiile de învățământ din România de a primi suport în organizarea și implementarea mobilităților pentru elevi și cadrele didactice. Astfel, a pus bazele „Pro European Education”, o companie grecească, care organizează fluxuri de mobilitate *Erasmus+* pentru instituții de învățământ din România și din Europa.

„Pro European Education” excelează în coordonarea programelor de mobilitate *Erasmus+*, asigurând experiențe valoroase și practice pentru elevi și profesori prin programe de educație școlară, programe VET, programe pentru tineret și adulți. În anul școlar încheiat, 2024-2025, au fost în Grecia, prin programe de mobilitate *Erasmus+*, peste 800 de elevi din România și din alte 10 țări din Europa din peste 60 de instituții de învățământ. De asemenea, există peste 50 de parteneriate încheiate cu instituții și agenți economici din Grecia care susțin aceste programe de mobilitate. Se consideră o femeie de succes, în măsura în care a găsit echilibrul între viața personală și cea profesională, iubește ceea ce face, iar recompensa la finalul unei zile de muncă este zâmbetul fetei sale, Eleftheria Maria.



1. Cum a început povestea companiei dumneavoastră și ce v-a motivat să vă implicați în implementarea programelor Erasmus+ în Grecia?

Povestea „Pro European Education” a început din pasiunea pentru educație și pentru schimburile culturale. Am crezut mereu că mobilitatea internațională poate schimba vieți și poate deschide perspective noi. Grecia, cu patrimoniul ei cultural și educațional, este locul ideal pentru a oferi participanților experiențe memorabile.

„Pro European Education” este o companie grecească situată în orașul Katerini, dedicată îmbunătățirii experiențelor educaționale printr-o gamă diversă de servicii. Specializată în consultanță pentru proiecte *Erasmus+*, compania conectează instituțiile de învățământ beneficiare cu afaceri locale și entități educaționale din Grecia, facilitând stagii de practică, activități de job shadowing și sesiuni de instruire cu impact. „Pro European Education”, prin angajamentul său față de programul *Erasmus+*, sprijină îmbogățirea experiențelor de învățare, favorizând dezvoltarea profesională și personală a participanților. Inițiativele noastre asigură faptul că elevii și profesorii nu doar dobândesc competențe practice, ci se și integrează în bogatul mediu cultural grecesc.



„Pro European Education” excelează în coordonarea programelor de mobilitate *Erasmus+*, asigurând experiențe valoroase și practice pentru elevi și profesori prin programe de educație școlară, programe VET, programe pentru tineret și adulți. Anul acesta școlar au venit prin programe de mobilitate *Erasmus+* peste 800 de elevi din România și din alte 10 țări din Europa din peste 60 de instituții de învățământ. De asemenea, există peste 50 de parteneriate încheiate cu instituții și agenți economici din Grecia care susțin aceste programe de mobilitate.

Prin programele de mobilitate *Erasmus+*, „Pro European Education” își propune să transforme Paralia Katerini într-o adevărată destinație educațională europeană, unde învățarea practică se împletește cu descoperirea culturii grecești. Tot mai mulți elevi și profesori au ocazia să trăiască aici experiențe formative unice, ceea ce consolidează poziția orașului ca punct de referință pe harta *Erasmus+*.

2. Ce tipuri de programe de mobilitate organizați cel mai frecvent – pe educație școlară sau pe formare profesională (VET) – și care este specificul fiecăruia?

În acest moment, prin *Pro European Education* organizăm în egală măsură programe de mobilitate atât pe partea de educație școlară, cât și pentru formarea profesională (VET), adresându-ne școlilor și liceelor din România, dar și altor instituții educaționale din Europa, dar și programe de mobilitate în domeniile educație pentru tineret și educația adulților.

Mobilitățile pentru educația școlară sunt centrate în special pe schimbul de bune practici și experiențe educaționale pentru elevi și profesori. Aceste programe oferă elevilor și cadrelor didactice șansa de a observa direct cum funcționează alte sisteme educaționale, de a face schimburi de experiență cu elevi și profesori din alte țări și de a integra în propria activitate soluții moderne pentru predare și învățare. Accentul se pune pe dezvoltare profesională și personală, dar și pe crearea unor parteneriate internaționale durabile.

În schimb, mobilitățile VET sunt gândite în jurul nevoilor de formare practică ale elevilor care se pregătesc pentru diverse calificări. Acestea pun accent pe dezvoltarea competențelor profesionale într-un context european, prin stagii de practică desfășurate în companii și instituții de profil din Grecia. Elevii au ocazia să își testeze cunoștințele într-un mediu real de muncă, să înțeleagă cum funcționează piața muncii europene și să își dezvolte competențe transversale, precum spiritul de echipă, adaptabilitatea la contexte multiculturale, abilitățile de comunicare și autonomia personală.

Ambele tipuri de mobilități se completează reciproc și sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor *Erasmus+*: crearea unei educații europene moderne, incluzive și conectate la realitățile economice și sociale actuale.

3. Care considerați că sunt cele mai mari beneficii pentru elevii și profesorii care participă la aceste mobilități în Grecia?

Participarea la mobilitățile *Erasmus+* în Grecia a adus beneficii profunde, atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Pentru elevi, experiența a însemnat mai mult decât o simplă deplasare, a fost o șansă unică de a învăța prin practică, direct la agenții economici și ateliere din domenii variate, de la turism și gastronomie până la agricultură, mecanică sau servicii. Contactul cu realitățile pieței muncii europene din Grecia le-a dezvoltat competențele profesionale, dar și abilități esențiale precum lucrul în echipă, responsabilitatea și adaptabilitatea. Totodată, au exersat comunicarea în limba engleză și au intrat în contact cu elemente de cultură și tradiție grecească, ceea ce le-a stimulat atât curiozitatea, cât și deschiderea către diversitate. Reușitele lor concrete și feedbackul primit le-au consolidat încrederea în sine și i-au motivat să își privească viitorul profesional cu mai multă claritate. La final, certificatele și documentele de tip Europass au oferit o recunoaștere oficială a competențelor dobândite.

Profesorii au avut, la rândul lor, o experiență valoroasă. Prin participarea la cursuri, workshopuri și activități de tip job shadowing, au descoperit metode moderne de predare, abordări incluzive și strategii inovatoare pe care le pot aplica în școlile

lor. Mobilitățile le-au oferit oportunitatea de a face schimb de bune practici cu colegi din alte țări, de a-și actualiza cunoștințele despre modul în care educația poate răspunde mai bine nevoilor pieței muncii și de a construi o rețea internațională de parteneriate. Experiența a fost pentru mulți dintre ei o sursă de inspirație și energie, care i-a motivat să devină agenți ai schimbării în propriile comunități educaționale.

Dincolo de beneficiile individuale, aceste mobilități au avut un impact puternic și asupra instituțiilor implicate. Școlile și liceele participante au câștigat vizibilitate, au dezvoltat parteneriate internaționale și au adus mai aproape de elevi standardele educației europene. În același timp, și-au consolidat cultura organizațională prin orientarea către calitate, inovație și deschidere interculturală.

Astfel, mobilitățile *Erasmus+* în Grecia s-au transformat într-un cadru complet de învățare, dezvoltare și schimb, în care elevii au dobândit curaj și competențe pentru viitor, profesorii au descoperit resurse și inspirație, iar școlile au făcut pași importanți spre o educație mai conectată la Europa.



4. Cum sunt alese instituțiile partenere (școli, licee, centre de formare) și ce rol joacă acestea în succesul mobilităților?

Instituțiile partenere cu care colaborăm nu sunt alese întâmplător, ci în urma unui proces atent, bazat pe experiență, deschidere și pe împărtășirea aceluiași valori legate de educația de calitate. Ne dorim ca fiecare mobilitate să fie mai mult decât o simplă experiență de învățare în afara granițelor, să fie un context real de dezvoltare personală și profesională. De aceea, alegem școli, licee sau centre de formare care au deja expertiză în domeniul lor, dar și dorința de a contribui la succesul participanților.

Rolul acestor parteneri este unul absolut esențial. Ei sunt cei care facilitează integrarea elevilor și profesorilor în mediul local, care creează punți de comunicare și îi ajută să se simtă parte dintr-o comunitate. Tot ei sunt cei care garantează relevanța activităților propuse, adaptându-le la realitățile pieței muncii și la nevoile de formare actuale. Practic, datorită lor, teoria se transformă în practică, iar experiența *Erasmus+* devine una completă, cu rezultate vizibile și de durată.

Astfel, succesul mobilităților nu depinde doar de programul în sine sau de entuziasmul participanților, ci și de calitatea colaborării cu aceste instituții partenere, care reușesc să ofere un cadru sigur, profesionist și inspirațional pentru toți cei implicați.



internaționale pentru elevii și profesorii din România

5. Puteți să ne dați un exemplu concret de activități sau proiecte care au avut un impact deosebit asupra participanților?

Vreau să precizez că aceste programe de mobilitate Erasmus+ sunt o șansă reală de a sprijini elevii din mediile defavorizate care prin aceste fluxuri au șansa de a interacționa cu un mediu educațional și cultural internațional. Pentru mulți copii au fost șansa de a ieși pentru prima dată din țară, de a vedea pentru prima dată marea sau de a-și crea un grad de independență departe de familie reușind să se descurce cu un buget câteva zile și de a se integra într-o experiență departe de casă.

Un exemplu concret de activitate, care a avut un impact deosebit asupra participanților, vine din experiența elevilor de la calificarea „Turism”. Aceștia au avut oportunitatea de a lucra în bucătăria și în diferite departamente ale Hotelului „Akti Musson” din Paralia Katerini, unde au fost alături de profesioniști cu experiență în domeniu. Prin această implicare directă, elevii au învățat nu doar tehnici culinare și proceduri hoteliere, dar și cum să gestioneze sarcini reale, să colaboreze eficient într-o echipă internațională și să se adapteze la ritmul și standardele industriei ospitalității.

Impactul asupra lor a fost semnificativ: mulți au mărturisit că această experiență le-a schimbat perspectiva asupra viitoarei lor cariere în turism și ospitalitate, le-a crescut încrederea în propriile abilități și i-a inspirat să aspire la standarde mai înalte. Pentru unii, a fost prima lor interacțiune reală cu piața muncii într-un mediu internațional, oferindu-le o imagine clară asupra cerințelor profesionale și a oportunităților din domeniu.

Astfel, experiența practică la „Akti Musson”, combinată cu imersiunea culturală și profesională, a transformat participarea la mobilitatea Erasmus+ într-o lecție de viață și carieră, pregătindu-i pe elevi să devină profesioniști competenți și motivați în turism.



6. Cum integrați elementele de cultură grecească – istorie, tradiții, gastronomie – în programele Erasmus+ pentru a oferi o experiență completă?

Cultura grecească este în centrul experienței Erasmus+ pe care o oferim, fiind integrată în fiecare etapă a mobilității. Participanții nu se limitează doar la activitățile formale sau practice; ei trăiesc și simt Grecia prin excursii pe Muntele Olimp, la Meteora, la cascadele de la Edessa sau la băile termale de la POyar, drumeții prin canioanele spectaculoase sau vizite la diferite mănăstiri pline de istorie. Workshop-urile dedicate mitologiei grecești îi ajută să înțeleagă poveștile și legendele care au modelat cultura locală, se familiarizează cu elemente lingvistice precum alfabetul

grecesc sau participă la sesiunile de gătit preparate tradiționale care îi aduc mai aproape de gastronomia autentică.

Prin această abordare, învățarea nu rămâne doar teoretică: ea devine o experiență completă, multisenzorială, care îmbină cunoștințele profesionale cu descoperirea unui patrimoniu cultural unic. La final, participanții nu doar că dezvoltă competențe profesionale și personale, dar pleacă acasă cu amintiri de neuitat, cu o mai bună înțelegere a unei culturi fascinante și cu dorința de a împărtăși această experiență cu cei din jur.

7. Care sunt principalele provocări pe care le întâmpinați în organizarea acestor programe și cum le depășiți?

Organizarea programelor Erasmus+ vine cu provocări importante, dintre care cele mai vizibile sunt legate de logistică și de adaptarea activităților la nevoile și nivelul fiecărui grup de participanți. Fiecare mobilitate presupune coordonarea transportului, a cazării, a activităților practice și culturale, astfel încât totul să se desfășoare fără probleme și în siguranță. În plus, fiecare grup are propriul ritm de învățare, propriile interese și așteptări, ceea ce necesită flexibilitate și personalizare a programului.

Cu toate acestea, echipa noastră reușește să transforme aceste provocări în oportunități. Printr-o planificare riguroasă, prin comunicare constantă cu profesorii însoțitori și cu instituțiile partenere din Grecia, identificăm soluții eficiente care nu doar rezolvă problemele logistice, dar îmbogățesc experiența participanților. Rezultatul este că fiecare provocare devine o ocazie de a oferi un program mai adaptat, mai interesant și mai memorabil, transformând orice dificultate inițială într-o experiență pozitivă și valoroasă pentru elevi și profesori.

8. Cum vedeți evoluția progra-mului Erasmus+ în următorii ani și ce noi oportunități ar putea aduce pentru elevi și cadrele didactice?

Privind spre viitor, echipa noastră consideră că programul Erasmus+ se va dezvolta semnificativ în următorii ani, devenind mai accesibil pentru un număr tot mai mare de participanți. Ne imaginăm un Erasmus+ mai digital, în care tehnologiile moderne vor juca un rol central, facilitând atât organizarea mobilităților, cât și procesele de învățare și comunicare între elevi, profesori și instituții din întreaga Europă.

De asemenea, programul va fi tot mai orientat spre incluziune, deschizând uși pentru tineri din zone defavorizate, pentru cei care până acum întâmpinau dificultăți în a participa la astfel de experiențe internaționale. Profesorii vor beneficia de metode inovative de predare, de schimburi de bune practici la nivel european și de instrumente digitale care să le îmbunătățească activitatea didactică.

Toate aceste schimbări vor transforma Erasmus+ într-un instrument și mai puternic pentru dezvoltarea personală și profesională a participanților, oferind experiențe de învățare memorabile, pregătind elevii pentru o piață a muncii europene din ce în ce mai dinamică și stimulând creativitatea și colaborarea între cadrele didactice.

9. Există povești inspiraționale ale participanților care v-au rămas în minte și care ilustrează cel mai bine impactul Erasmus+?

Există multe povești care ilustrează impactul profund al programului Erasmus+, dar una dintre ele mi-a rămas întipărită în minte. Este vorba despre un elev care, la începutul mobilității, era timid și nesigur, evitând adesea să interacționeze cu colegii sau cu profesorii. Însă, pe măsură ce au trecut zilele în Grecia, mediul internațional,



activitățile practice și interacțiunea cu participanți l-au provocat să iasă din zona de confort. În doar două săptămâni, acesta și-a descoperit pasiunile și abilitățile pe care nu știa că le are, a învățat să comunice în engleză cu încredere și a început să își dezvolte abilități profesionale în context real. Experiența l-a inspirat atât de mult încât a început să privească viitorul său profesional cu entuziasm și curaj.

Această poveste reflectă esența Erasmus+: nu este doar despre mobilități și stagii, ci despre transformarea personală a oamenilor. Prin astfel de experiențe, elevii nu doar că învață lucruri noi, dar își descoperă și potențialul, învață să se adapteze, să colaboreze și să privească lumea cu deschidere și curaj. Este dovada vie că Erasmus+ schimbă vieți.



10. Ce mesaj ați transmite școlilor și profesorilor care încă nu au experimentat Erasmus+ și poate ezită să facă primul pas?

Dacă ar fi să transmit un mesaj școlilor și profesorilor care încă nu au avut ocazia să experimenteze Erasmus+, acesta ar fi unul plin de încurajare și încredere. Erasmus+ nu este doar un program sau o formalitate administrativă; este o adevărată poartă deschisă către lumea europeană a educației, unde elevii și cadrele didactice pot învăța, experimenta și descoperi într-un mod autentic și practic.

Aș sublinia că fiecare mobilitate reprezintă o investiție valoroasă în viitorul elevilor – îi ajută să își dezvolte competențe profesionale și personale, să cunoască culturi diferite și să se pregătească pentru provocările unei societăți europene dinamice. În același timp, profesorii au șansa de a-și îmbogăți metodele didactice, de a învăța de la colegi internaționali și de a se inspira pentru a aduce inovație și entuziasm în propriile școli.

Mesajul principal este simplu, dar puternic: merită să faci primul pas. Fiecare efort, fiecare activitate planificată și fiecare experiență trăită în cadrul Erasmus+ aduce beneficii de neprețuit și creează amintiri care rămân pentru o viață întreagă. Este un drum care transformă, atât elevii, cât și profesorii, deschizând perspective noi și oportunități reale pentru dezvoltare.

Interviu realizat de Laura GRIGORE,
PR Manager

Departamentul Marketing, Relații Publice și Comunicare
Universitatea „Spiru Haret”





VITRALII

Lingua servilis

Cunoscut pentru adâncimea abisală a panseurilor cu iz politic și pentru modul exemplar în care a reușit să cadă mereu în picioare de fiecare dată când a schimbat tabăra, un faimos cărturar din părțile de apus ale patriei noastre intră cu pluta în aisberg mai ceva ca Titanicul, și pradă unor vârtejuri emoționale provocate de complexitatea situației actuale, scoate o nemuritoare zicere: „comunicarea se face prin limbi” – am citat *ad litteram*. Acuma, eu nu știu cum comunică domnia sa, deși sunt sigur că limbile pe care le știe folosi l-au ajutat, într-un fel sau altul, în epustufanta carieră, însă sunt nevoit să îi dau, oarecum, dreptate. Într-o lume globalizată, unde oamenii călătoresc mai des decât gândurile lor, comunicarea a devenit o adevărată artă. Iar la baza acesteia stă o unealtă prețioasă, flexibilă și, uneori, obraznică: limba. Sau mai bine zis, limbile. Străine, de preferat. De ce? Pentru că, nu-i așa, „un om educat și cultivat” își mișcă limba în cel puțin două trei graiuri cu răspândire internațională. Problemele apar atunci când limba – organul care dă roată guriu nu se pune de acord cu limba – ca formă de competență lingvistică. Limba străină cere antrenament asiduă, pentru a depăși nivelul „the ducks are coming for the trucks” sau „the aviar gripa”. Dacă nu-ți iese din prima, mai acordă-ți timp sau fugi la Google translate. În ziua de azi, dacă nu știi cel puțin două limbi străine, ești considerat fie suspect, fie naționalist. Iar dacă mai și îndrăznești să pronunți cu accent românesc vreun neologism, există riscul real să fii exclus din cercul de oameni frecventabili. Nu contează că ai citit toată biblioteca: dacă nu poți spune „networking” cu „r” englezesc, dând din mâini ca italienii și cu un zâmbet suedez întipărit pe față, cariera ta e în pericol.

Pe lângă limbi străine, există, cum spuneam, și limbile obișnuite, din dotarea biologică, atașate discret în cavitatea bucală, dar folosite în modul cel mai strategic. Pentru că unii nu învață limbi ca să comunice, ci ca să fie mai convingători. Aici, dicționarele și dicția fină nu mai sunt de niciun folos; mai degrabă trebuie să scoarți un compliment, o lingușeală, poate o insinuare cu tentă laudativă, strecurată așa, din întâmplare, printre dinți. Funcționează mai bine decât orice diplomă obținută la Cambridge, Oxford sau MIT. De altfel, instituțiile astea din urmă nu au nicio importanță dacă ai limba înțepenită. Există chiar și forme ale poliglottismului de sorginte socială: oameni care nu vorbesc nicio limbă străină fluent, dar pot umezi trei tipuri de autoritate într-o singură propoziție. E un talent, un har, un dat. Nu se predă la școală, dar se moștenește sau se capătă în medii umede: birouri, recepții, ambasade, sedii de partid, instituții cu nume lungi și prețioase. A, și să nu uităm de limba de lemn – cea relicvă prețioasă care sună oficial, dar nu spune nimic. Un fel de esperanto al promisiunilor fără acoperire. Nimeni n-o înțelege pe deplin, dar toți o folosesc cu solemnitate spre propria propășire. Dragostea are accente diferite, important e să știi să le așezi, cu limba, unde trebuie. Se poate, deci, „comunica prin limbi”, are dreptate distinsul cărturar. Acest organ cu undiri perfide este întotdeauna gata să servească celor mai diverse scopuri, nu neapărat legate de gramatică și vocabular. Nu degeaba se spune că unii au limba lungă și o folosesc strategic, insinuând, adesea lipicios. E important să știi ce spui, dar mai ales cui și pe ce ton. De unde concluzia – îmi permit un silogism obraznic – că e la fel de important să poți vorbi *ÎN* orice limbă și, neapărat, *CU* orice limbă. Pentru cea de-a doua variantă, nu e nevoie de dicționare, ci de abilitatea de a te strecura pe sub pielea cuiva. Elogiile, metaforele, odele și celelalte forme rafinate de comunicare nu trebuie să sune ipocrit, ca un exercițiu de patinaj. Poți lustrui pantofii, sau, mă rog, exersa pupatul *in clunibus* și cu un consum mai mic de salivă strategică. Rezultatul nu va fi, cu siguranță, cel așteptat, dar măcar vei putea scoate limba, fără sfială, în fața oricui.

Dragoș CIOCĂZAN

Acuarele ale Reginei Maria la „The King’s Foundation Garrison Chapel Gallery” din Londra. „Marie of Romania, Artist Queen”

Oaspete de onoare, Regele Charles al III-lea



Printre evenimentele de marcă ale Institutul Cultural Român de la Londra din acest an se remarcă organizarea unei expoziții excepționale dedicate Reginei Maria a României, în anul împlinirii a 150 de ani de la nașterea sa. Intitulată „Marie of Romania, Artist Queen”, curator: dr. Shona Kallestrup, istoric de artă la University of St Andrews, instituție academică de prestigiu unde sunt studiate și promovate creațiile vizuale ale Reginei Maria; co-curator, istoricul și cercetătorul Sorin Mărgărit, expoziția a fost găzduită între 18 septembrie și 12 octombrie 2025 la prestigioasa „The King’s Foundation Garrison Chapel Gallery” din Londra, un spațiu oferit cu generozitate de Fundația Majestății Sale Regele Charles III. Pentru prima dată, publicul din Marea Britanie a putut admira o parte dintre creațiile artistice ale Reginei Maria – acuarele florale păstrate în manuscrisele Academiei Române și expuse acum sub formă de litografii de înaltă calitate. Lucrările Reginei vor intra într-un dialog vizual unic cu opere din colecția „Transylvania Florilegium”, proiect comisionat de Regele Charles III, care prezintă 29 de lucrări botanice semnate de artiști invitați. Lor li se adaugă două acuarele realizate chiar de Majestatea Sa Regele Charles III, reprezentând peisaje rurale din România.

În ultima zi a lunii septembrie, a trecut pragul expoziției Majestatea Sa Regele Charles al III-lea. Programul a inclus și o serie de conferințe și evenimente conexe, susținute de experți internaționali, care au adus în prim-plan multiple dimensiuni ale Reginei Maria – artistă, scriitoare, diplomată și personalitate definitorie a Europei începutului de secol XX. „Această expoziție reprezintă un moment remarcabil pentru România și Marea Britanie deopotrivă. Regina Maria este o punte culturală și diplomatică între cele două țări, iar expunerea creațiilor sale la Londra, în dialog cu lucrările botanice susținute de Regele Charles, oferă o perspectivă unică asupra moștenirii regale și artistice. Suntem onorați și bucuroși că putem realiza acest proiect”, spune Aura Woodward, directoare a ICR Londra și fostă directoare executivă a fundațiilor caritabile patronate de Majestatea Sa Regele Charles în România.

Expoziția „Marie of Romania, Artist Queen” se conturează a fi un proiect aniversar de importanță majoră pentru diplomația culturală românească și un eveniment care va întări legăturile istorice și culturale dintre România și Marea Britanie. Expoziția este organizată de ICR Londra, cu sprijinul University of St Andrews, în colaborare cu Academia Română și The King’s Foundation. Organizatorii încearcă să găsească soluții pentru a oferi expoziția și publicului din România, la finalul acestui an. Așteptăm aceste minunate vești cu emoție.

George V. GRIGORE

Surse: icr.ro; europafm.ro; dambovitadeazi.ro; fundatiainovatiisociale.ro; upgrade100.com; banisiafaceri.ro; nexta.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Pictorița Simona ARBONE:
„Vreau ca arta mea să fie o fereastră către emoții, o punte între inimi”



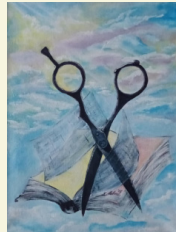
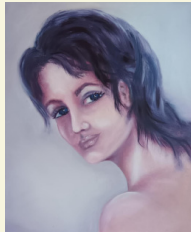
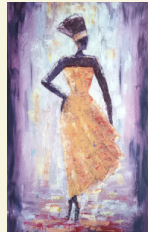
Ca un om care mă ocup în mod special de pictori, vreau să vă aduc astăzi în centrul atenției un om care m-a impresionat puternic prin tablourile pe care le semnează. Numele său este Simona Arbone. Pentru început, vă rog să vă prezentați.

- Mă numesc Simona Arbone și am 46 de ani. Pictura a fost o parte importantă din sufletul meu... Prima pictură a fost realizată la o vârstă fragedă, pe o pânză de bumbac din culorile bunicului meu. El era zugrav. Din păcate, după pierderea tatălui meu la vârsta de 14 ani, nu am putut continua acest drum artistic. Viața mi-a oferit însă bucurii mari, doi copii minunați și doi nepoți care îmi aduc lumină în fiecare zi.

De curând m-am întors la pictură, o pasiune veche, care acum mă face să mă simt din nou vie, urmez cursuri de specializare și mă perfecționez constant cu bucurie și recunoștință. Pictura pentru mine este mai mult decât un hobby, este renașterea unei iubiri din copilărie...

–Cum a fost anul 2024 pentru dvs?

–2024 un an plin de împliniri și evoluție personală, am început cursul de pictură și m-am specializat în această direcție care mă pasionează de mică. Am acumulat tehnici



noi și încredere în propriul stil artistic. Acum mă pregătesc pentru o expoziție și un proiect special de pictură colectivă, în satul Șona, aflat lângă orașul Făgăraș. Anul 2024 a fost anul renașterii mele în arta. Este pentru mine anul lansării în lumea artei.

–Ce ne puteți spune acum despre anul 2025?

–În 2025? Să pictez din suflet, să expun, să vând lucrările mele și să le las să vorbească despre mine, în locuri unde poate nici nu am ajuns. Vreau ca arta mea să fie o fereastră către emoții, o punte între inimi, îmi doresc să fiu recunoscută pentru talentul meu, pentru autenticitatea mea și munca din spatele fiecărei tușe. Acesta nu este doar un vis, este drumul meu, iar eu sunt gata să îl parcurg cu inima deschisă și pensula în mână...

–Foarte frumos exprimat. Să vedem și niște tablouri semnate de dumneavoastră...

CONCLUZIA ?Pictură de calitate înaltă! Felicitări din toată inima pentru distinsa doamnă... Îi dorim din suflet sănătate, participări la expoziții și tabere de pictură care să îi pună în lumină talentul său deosebit.

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>



Dr. Nicolae MAREȘ

(Urmare din nr. 1155)

CINE UITĂ NU MERITĂ. FILE DE ISTORIE.

„Sentimental național este acela care asigură existența popoarelor.” (Nicolae TITULESCU)

RELAȚIILE STATELOR DIN SPAȚIUL CENTRAL EUROPEAN

„Ferește-te popor al meu, căci mari primejdii ți se pregătesc.” (Nicolae IORGA)

I. „MEDIEREA” POLONIEI. (5)

Păreri ale unor diplomați români despre problemele în cauză

Cunoscut a devenit faptul că Londra, potrivit celor transmise de șeful misiunii, Vasile Grigorcea, la Palatul Sturdza se arăta că: „Foreign Office-ul ar fi dat instrucțiuni Legației Angliei din Budapesta să intervină pe lângă guvernul ungar - în mod energic - pentru a modera pretențiile și a nu tulbura pacea.[53] Iar ambasada Germaniei din capitala Marii Britanii ar fi ținut „un limbaj categoric opus planurilor ungaro-polone asupra Rusiei Subcarpatice”.[54]

Dar Franasovici informează de la Varșovia despre poziția aprobată de Germania cu privire la sprijinul moral și diplomatic polonez pentru Ungaria, considerând că Rusia Subcarpatină va cădea ca un „fruct copt” în mâna Ungariei. Greu de înțeles ce rol aveau asemenea informații neverificate care se transmiteau la București prin ambasadorul român.

Contradicțiile dintre informațiile lui Franasovici și cele primite de Comnen de la Grigorcea, Bossy, Zamfirescu etc. l-au determinat pe șeful externelor să îl invite de două ori în decurs de trei zile pe Fabricius pentru unele explicații privind poziția Germaniei în problema Ucrainei Subcarpatice, fapt elucidat în întrevederea din 9 octombrie, și din care rezultă că România dorea și insistă asupra explorării intereselor comune germano-române privind Rusia Subcarpatică, respectiv, de a păstra o posibilitate de comunicație și transport directe cu Reich-ul prin Cehoslovacia.

Pe lângă celelalte considerații, Comnen (cum spuneam, fost ministru al României la Berlin) amintea diplomatului german că printr-o graniță comună maghiaro-poloneză se creează un dig artificial soldat cu efecte nefaste asupra relațiilor viitoare dintre România și Germania.

În același timp, la 10 octombrie, Comnen îi cere și ministrului român la Berlin de a-l întâlni urgent pe von Ribbentrop și, eventual, pe mareșalul Göring, pentru a le da explicațiile etnice, politice și comerciale cunoscute, eventual cu harta în mână. Îi precizează că înglobarea slovacilor din Rusia Subcarpatică în hotarele Ungariei nu intră în acordul prevederilor de la München. Îi mai comunică că Guvernul (român) așteaptă efecte pozitive în urma demersurilor active și insistente pe care diplomatul Bucureștilor le va face.[55]

La 10 octombrie, ministrului Nicolae Petrescu-Comnen îl primește în audiență pe ministrul german la București, Fabricius, pentru a primi explicațiile solicitate cu patru zile în urmă în legătură cu poziția Germaniei față de intențiile Ungariei privind frontiera comună cu Polonia. De reținut că acesta îi confirmă că: „guvernul german nu are niciun angajament față de Ungaria decât de a sprijini moralmente revendicările sale, care tind în mod exclusiv la recunoașterea regiunilor cehoslovace locuite în majoritate de unguri”. Totodată, Fabricius reafirmă că Guvernul german nu este deloc de acord ca regiuni slave să fie reunite la Ungaria.[56]

În timpul primirii, ministrul Petrescu-Comnen îi atrage atenția diplomatului german că „dacă planul unguresc s-ar realiza (în direcția respectivă), nu numai că s-ar crea noi posibilități de irendente slave în hotarul Ungariei, dar s-ar părea că se tinde la crearea unui dig între Germania și România. Așa fiind, se socotește că, în cazul când Germania dorește să aibă asigurate mai multe posibilități de comunicație cu România, s-ar cuveni să se declare în mod categoric, atât la Budapesta, cât și la Varșovia, că n-ar fi partizană pentru realizarea intențiilor respective”.[57]

La rândul lui, Bossy a informat, la 9 octombrie, ministerul român al afacerilor străine despre câteva aspecte punctuale, în primul rând că: „Guvernul ungar ar fi fost îngrijorat de declarația domnului Beck că, în urma restituirii Teschenului, Polonia nu mai are motive de fricțiune cu Cehoslovacia. Ministrul afacerilor străine al Poloniei ar fi asigurat pe domnul Csaky de ajutorul său diplomatic, fără a lua însă angajamente precise pentru aducerea la îndeplinire a aspirațiilor ungare”.[58] Așadar, încă o dovadă că ideea cu „fructul copt” transmisă de Franasovici de la Varșovia nu avea încă nici un sămbure de adevăr.

Ministrul Orłowski vine cu o nouă stratagemă. Încearcă să îi demonstreze lui Bossy „că ar fi momentul psihologic – «momentul unic» – pentru o reconciliere definitivă între România și Ungaria. Ar trebui – argumenta șeful misiunii poloneze în Ungaria – să vă folosiți de situația critică în care se află guvernul de la Budapesta, care, fără asentimentul României, nu se poate decât cu greu mișca, spre a-i smulge o renunțare definitivă și solemnă la pretențiile sale. Pentru a obține o asemenea renunțare, nu este nevoie să vă părăsiți aliata (Cehoslovacia); ar fi suficient, v-o afirm, să nu vă opuneți la consultarea prin plebiscit a voinței populare din Rusia Subcarpatică...” „Colegul meu polon m-a asigurat” – menționează Bossy – că, „în conjunctura prezentă, guvernul ungar ar accepta un aranjament cu România pe baza statu-quo-ului. Am observat atunci colegului meu polon că bine a făcut să întrebuințeze termenul de „smulgere”, căci în acest caz ar fi o renunțare „smulsa” de noi ungarilor în momente critice, pe care ei n-ar mai respecta-o după rezolvarea crizei, dată fiind mai ales sporierea forțelor de stat...”.[59] Cu siguranță, scenariul propus de Orłowski era un plan de acțiune pus de acord între ministerele de externe maghiar și polonez.

Se știe că proiectul a fost susținut fără nici cel mai mic succes, peste zece zile, la Galați, în discuțiile avute de Józef Beck cu regele Carol al II-lea și cu Nicolae Petrescu-Comnen. Răspunsul pe care îl va primi șeful diplomației poloneze va merge pe raționalismul lui Bossy, argumentația prezentată de liderii români devenind și mai solidă, conținând elemente concrete de strategie și de politică internă în interdependența lor.

II. PRESIUNEA PROPAGANDEI IREDENTISTE MAGHIARE DE DUPĂ ANSCHLUSS ÎN FAVOAREA DEZMEMBRĂRII EUROPEI

Primirea, la Galați, la 20 octombrie 1938, a „vizionarului” ministru de externe polonez, Józef Beck, cel care l-a urmat cu fidelitate pe Hitler în demersurile lui, din 1934, de la semnarea Tratatului de neagresiune germano-polon, până la începutul lunii aprilie 1939, a propus părții române, monarhului și ministrului de externe, Nicolae Petrescu-Comnen, ca România să devină părtașă la dezmembrarea Cehoslovaciei. Încercarea lui s-a soldat cu un fiasco total.

Poziția regelui Carol al II-lea se află consemnată în scrierile sale: „După München situația devine și mai acută, prestigiul german ajunsese la punctul său culminant. Beck, dorind a profita de planurile viitoare ale agresorilor, întărește prietenia cu Ungaria și spre a se răzbuca pe cehi participă la vivisecția țării lor. Are îndrăzneala de a veni să îmi propună ca România împreună cu Polonia să participe la această urâtă faptă. Refuzându-l, cu indignare, i-am răspuns că dacă același lucru se va întâmpla țării lui, a mea nu va fi între acelea care să ajute la dezmembrarea cadavrului unui prieten”.[60]

Din pură curtoazie, pentru că de la Beck nimeni în România nu se mai aștepta la acțiuni credibile proromânești, i s-a agreat ideea de a se pune pe r o n a l în slujba medierii unor raporturi cât mai bune maghiaro-române. N-au trecut însă nici două săptămâni de la „angajamentul” luat de colonel, că ambasadorul român la Varșovia, Richard Franasovici, a și comunicat la Palatul Sturdza: „propa-gandăști în solda Poloniei au trecut deja în Rusia Subcarpatică”.[61]

Astfel, la 2 noiembrie 1938, printr-un arbitraj germano-italian înfăptuit la Viena, s-au smuls, după raptul hitlerist din toamna celui an, și alte zone din Cehoslovacia de sud și partea sudică a Ucrainei Transcarpatice (Rutenia Carpatică), teritorii care le-au fost oferite Ungariei. **Dictatul respectiv, ca și cel românesc din 1940, vor fi declarate nule de Tratatul de pace de la Paris din 1947.**

Italia a jucat un rol de primă vioară la Viena

Ministerul Afacerilor Străine al României, care cunoștea de la Berlin, încă de la data de 28 octombrie, că: „guvernul german nu este favorabil anexării Rusiei Subcarpatice la Ungaria”, avea să afle cu tristețe că faptele au fost altele.

Autorii dictatului, șefii german și italian ai externelor, au cedat în fața cererilor de recunoaștință ale Ungariei, urmare a atașamentului manifestat de Budapesta față de axa Roma-Berlin. Aderarea respectivă a fost prețul plătit de guvernul ungar Italiei și Germaniei. Cât de mare a fost acel preț era greu de evaluat în acele momente la București.

Dezamăgirea noului acord semnat la Viena a fost destul de mare și la Varșovia. Aici, conducerea ministerului afacerilor externe își manifesta [NM1] nemulțumirea față de atitudinea Germaniei în materie, mai ales în ceea ce privea expulzarea evreilor polonezi. Pentru a-și menține neatins prestigiul autoproclamat de *mare putere*, Varșovia hotărâște să răspundă imediat și dărz la orice acțiune neprietenească din partea Berlinului.

Declanșarea pretențiilor germane față de Polonia

Nimeni din exterior, și nici la București, nu aflase de pretențiile teritoriale ridicate deja de ministrul german, von Ribbentrop, ambasadorului polonez la Berlin, Józef Lipski, la 24 octombrie 1938, deci la șase zile de la vizita efectuată de Beck la Galați, pretenții care se vor înăspri pe zi ce trece. Data menționată mai sus va duce în mod ireversibil la înrăutățirea raporturilor polono-germane, disputele ireconciliabile trecând pe prim-planul politicii externe poloneze.

La București, ziarul „*Timpul*” din 4 noiembrie 1938 consemna, din surse pragheze, că: „Cercurile oficiale cehoslovace, împreună cu întreaga presă și opinia publică, au luat cunoștință cu cele mai adânci sentimente de recunoștință față de atitudinea guvernului regal român în timpul ultimelor tratative internaționale privitoare la problemele generale din Europa centrală și, mai ales, în fața problemelor cehoslovace și subcarpatice. În aceste clipe grele, politica României a dovedit calități cu adevărat cavaleriste. Numai la nevoie se cunosc prietenii adevărați; și poporul ceh, împreună cu cel slovac, au avut, în nenorocirea lor, mângâierea de a putea constata lealitatea desăvârșită a României și nobilului ei rege, căruia acum doi ani i-au făcut în împrejurări mult mai senine o primire plină de entuziasm. Cehoslovacii nu vor uita niciodată dovezile de cinste și credință pe care i le-au dat poporul român și nobilul sau rege”.[62]

Beck simte pe propria piele că nu poate aduce Ungaria la simțul realităților

La 9 noiembrie, urmare a relațiilor făcute de Bossy despre atmosfera incendiară de la Budapesta în relațiile cu România, cât și a intensificării unei propagande iredentiste antiromânești de nedescris, partea română având la dispoziție o colecție enormă de material găsit asupra călătorilor veniți din Ungaria, Franasovici primește misiunea de a-l întreba pe Beck cum

concepe el posibilitatea unei amicitii cu Ungaria, țară „care persistă în atitudinea ei vrăjmășească împotriva noastră”.

În instrucțiunile date de ministrul Petrescu-Comnen ambasadorului Franasovici, acesta i-a indicat diplomatului român să-i reamintească lui Beck faptul că a fost rugat în două rânduri ca – potrivit propriei sale propuneri – să intervină cu toată influența pe lângă factorii budapeșteni: „pentru a se pune un termen agitațiilor maghiare”.

Ungaria departe de simțul realităților

Șeful român al externelor preciza că România este și azi ca și altădată dispusă să se înțeleagă cu ungurii. „Ne temem însă ca purtarea acestora față de noi să nu facă orice înțelegere imposibilă. Opiniunea noastră publică este extrem de excitată și Budapesta ar trebui să înțeleagă că toate răbdările au o limită”.[63]

Nădăjduia Nicolae Petrescu-Comnen că: „o intervențiune mai energică din partea domnului Beck la Budapesta ar putea aduce Ungaria la simțul realităților, făcând astfel cu puțință reluarea conversațiilor”.

Abia acum, după intervențiile poloneze la Budapesta, Beck „împărtășește în (întru) totul modul românesc de a vedea”. Îi spune lui Franasovici, la 12 noiembrie: „că /Polonia/ a atras în mod serios atențiunea Guvernului ungar asupra imposibilității de a ajunge la o destindere între România și Ungaria, destindere atât de dorită și de Polonia, dacă această atmosferă și aceste manifestări revizioniste nu încetează”.

Nu se debarasează însă ministrul polonez până la capăt de spiritul său ungarofil, apreciind că *nu guvernul ungar* (sublinierea mea: N.M.) ar fi autorul actelor respective ci „opiniunea publică îmbătută de succesul obținut până acum”.[64] Crede, totuși, că guvernul are datoria de a le împiedica. Era exact ceea ce România a sperat dintotdeauna.

III. CAMPANIA REVIZIONISTĂ A DOUĂ MILIOANE DE UNGURI ÎN AMERICA, ITALIA, MAREA BRITANIE. (1)

Este momentul să amintim că Radu Irimescu, șeful Legației Regale a României de la Washington, a trimis la 11 octombrie 1938, deci înaintea întâlnirii de la Galați, un raport amănunțit Ministerului Afacerilor Străine, însoțit de un grupaj substanțial de materiale privind *campania revizionistă ungară desfășurată în Statele Unite*, inclusiv în Italia. Documentele respective se constituie și azi în dovezi palpabile privind r e c r u d e s c e n ța a revizionismului maghiar din SUA și din lume. Șeful misiunii României de la Washington informează la București că acțiunea a fost declanșată înainte de semnarea Acordului de la München și, pe măsura desfășurării evenimentelor, ea a crescut în intensitate. Aflăm, totodată, că demersurile au fost făcute, în primul rând, de către înalți prelați ai parohiilor ungare din Statele Unite. Documentele dezvăluie întreg planul de propagandă iredentistă maghiară cu implicații tot mai adânci.

Astfel, cu ocazia conflictului germano-ceh, colonia ungară din America, care cuprindea circa două milioane de unguri, a adresat opt telegrame patetice premierului englez, Chamberlain, lui Mussolini, și președintelui Roosevelt, cerând sprijinul acestor fruntași politici pentru reîntregirea Ungariei prin restituirea tuturor teritoriilor ungare. Cererile lor nesăbuite au fost reproduse și în ziarele coloniei ungare din America, presa americană *ignorându-le* însă. Pastorii maghiari se încurajau nu numai între ei, ci spuneau și americanilor că „fără Hitler și Mussolini nu s-ar fi pus în mișcare avalanșa revizuirii ungare”, pe care toată ungarimea era chemată să o sprijine după forța și capacitatea fiecărui individ, inclusiv din punct de vedere financiar.

Așadar, Acordul de la Viena din 3 noiembrie 1938 este, în mare parte, și opera de presiune și persuasiune a diasporei maghiare din lume, mai ales a celei din spațiul italian și american.

Iată o formulare strecurată într-un text, care cuprinde, printre altele, propunerea de a se organiza zeci de acțiuni cu caracter revizionist, accentul fiind pus pe răspândirea de broșuri: „Experiența ne dovedește că americanilor nu le place să citească cărți voluminoase. Ei sunt prea ocupați. De aceea este de recomandat ca americanilor de rând să le dăm broșuri cât mai concentrate. Cel mai potrivit ar fi să le procurăm broșura-memorandum, intitulată „*Shall millions die for this Cekoslovakia*”. Este de datoria noastră ca din această lucrare excelentă să înmânăm mii de exemplare americanilor influenți. Ea poate fi procurată la Geneva, 10 Rue de la Croix d’Or. (De fonduri nu se ducea lipsă! – N.M.) (Va urma)

[53] *Alianța...* Doc. 33, p. 354

[54] Idem, doc. 34, p. 357

[55] *Alianța...* Doc. 47, pp. 377-378

[56] Idem, doc. 47

[57] Idem, doc. 48, p. 378-379

[58] Idem doc. 36, p. 362

[59] Idem, note, pp. 362-363

[60] Carol al II-lea, *În zodia satanei*, București, 2008

[61] AMAE, Fond 71 – Polonia, vol. 8 fila, 240; idem *Nicolae Măreș, Alianța româno-polonă între destrămare și solidaritate*, Editura Bucureștilor, 2010, p. 90.

[62] Apud, Nicolae Măreș, *Alianța româno-polonă...* p. 99

[63] Idem, *op. cit.* p. 100

[64] Idem, *op. cit.* p. 100

Facultatea de Medicină Veterinară

WORLD FOOD DAY - IT'S YOUR DAY!

- Anul acesta, WORLD FOOD DAY a sărbătorite 80 de ani de la înființarea FAO.
- Evenimentul a adus împreună studenți, profesori și invitați într-o zi dedicată generozității, solidarității și bucuriei de a fi împreună.

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret” a transformat „Ziua Mondială a Alimentației” – 16 octombrie - într-o adevărată sărbătoare a comunității academice, a zecea ediție organizată de facultate. Atmosfera a fost una plină de entuziasm, creativitate și emoție, iar momentul central a fost concursul „Cine gătește mai bine?”, care a stârnit aplauze, zâmbete și multă voie bună. O zi dedicată comunității noastre, pasiunii pentru gastronomie și bucuriei de a împărtși o masă bună între colegi și prieteni.

Invitați speciali: George Alexe, Executive Board Member – *Bilancia*; Cătălina Matei, Redactor-șef – Revista *HoReCa* România; Rita Mureșan, pentru decernarea premiului special al ediției. **În program:** • Prezentări și discuții cu profesioniști din domeniul culinar și alimentar • Concursul tradițional „Cine gătește mai bine?”, cu preparate realizate chiar de studenți și cadre didactice. • Masa festivă a adunat familia FMV la un loc, dar și reprezentanți ai Colegiului Universitar „Spiru Haret”.

Bineînțeles, Asociația PAVEL a fost ajutată, ca în fiecare an, cu alimente neperisabile, jucării, birotică și donații în bani.
Și harnici și darnici!

„Mulțumim pentru prezență și implicare invitaților noștri, dar mai ales studenților și cadrelor didactice care au dovedit că spiritul haretist înseamnă implicare, colaborare și pasiune.”.



Vești bune pentru iubitorii de animale!

Facultatea de Medicină Veterinară USHFMV – Bulevardul Basarabia ne 256, București, **oferă 40 de castrări GRATUITE**, câte 10 intervenții în fiecare zi de marți! Sterilizările sunt efectuate de cadrele didactice și medicii veterinari din cadrul clinicii.
Programează-te din timp! 0726948743
Locurile sunt limitate și se ocupă rapid.

Instrucțiuni pentru proprietari:

- Ultima masă a animalului trebuie administrată cel târziu la ora 16:00, în ziua anterioară intervenției.
- După castrare, animalele trebuie ținute în casă, la o temperatură de aproximativ 24°C, pentru o recuperare sigură și confortabilă.
- Recepția animalelor: ora 08:00 dimineața, la sediul facultății.
- Preluarea: între orele 14:00–15:00 în aceeași zi.

Castrări gratuite la USHFMV – Bulevardul Basarabia!

Vești bune pentru iubitorii de animale!



40 vești bune pentru iubitori de animale! Facultatea de Medicină Veterinară USHFMV – Bulevardul Basarabia ne 256, c'ate 10 intervenții în fiecare zi de marți!



Unde: USHFMV – Facultatea de Medicină Veterinară, Bd. Basarabia

Când: În fiecare zi de marți (10 locuri disponibile săptămânal)

Programează-te din timp! 0726948743
Locurile sunt limitate și se ocupă rapid.

VET FORUM MOLDOVA – 2025

„Conectăm medicina veterinară de azi cu provocările de mâine”
16–18 octombrie 2025

Prima zi a *Vet Forum Moldova 2025*, un eveniment dedicat medicinii veterinare a animalelor de companie, organizat în perioada 16-18 octombrie de Facultatea de Medicină Veterinară din Chișinău, în colaborare cu Facultatea de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret”, s-a deschis cu mesajul oficial al domnului decan al Facultății de Medicină Veterinară din Chișinău, dr. Mihai Moroz, urmat de prezentarea susținută de prof. univ. habil. dr. Violeta Simion, decan al Facultății de Medicină Veterinară a Universității „Spiru Haret”.

Evenimentul a reunit specialiști, cadre universitare și studenți pasionați de medicina veterinară, într-un cadru dedicat schimbului de cunoștințe, colaborării internaționale și promovării excelenței profesionale.

Colegiul Medicilor Veterinari din Republica Moldova, împreună cu parteneri din Republica Moldova și România, a VET FORUM MOLDOVA – 2025. În această perioadă au avut loc conferințe, workshop-uri, ateliere practice și sesiuni interactive cu participarea specialiștilor din țară și de peste hotare. Conferința centrală a avut loc pe 17 octombrie 2025, la Institutul Muncii din Chișinău.

Activitățile din cadrul Forumului au fost creditate de Biroul Executiv al Colegiului Medicilor Veterinari din Republica Moldova cu 30 puncte/zi.

